

3 **НОЕМВРИ** — **ПРЕПОДОБНИ ПИМЕН** **ЗОГРАФСКИ (СОФИЙСКИ)**

Знаменитият иконописец и храмостроител преподобни Пимен Зографски се родил в София. Той бил благодатен плод от продължителните молитви на неговите родители. Майка му се удостоила да види насъне св. Богородица в бяло облекло, обкръжена от множество монаси. Божията Майка ѝ обещала да прекрати нейното неплодие като ѝ явила, че ще роди син. Роден в деня на първовърховните апостоли Петър и Павел (29 юни). Отрокът в св. Кръщение бил наречен Павел. Родителите му го дали да се учи на писмо, иконопис, църковно пение и Св. Писание при техния духовник, зографския йеромонах Тома, който служел тогава в древната градска църква «Св. великомъченик Георги». След смъртта на родителите умрял и наставникът на младия Павел. На четиридесетия ден след смъртта и той се явил на своя ученик в слава и го посъветвал да отиде в Св. Атонска гора, която ще бъде място на неговото спасение. Павел раздал на бедните останалото от родителите имущество и се отправил в българския атонски манастир Зограф. Там скоро го постригали в монашество с името Пимен. Младият монах така бързо преуспявал в монашеските добродетели, че братята започнали да го наричат «младия авва (отец)». Веднъж авистиници хвърлили дрехата му в огъня, но вместо тя да изгори, получило се обратното — изгаснал огънят. Посрамени от това, завистниците прекратили злобата си. Когато навършил 30 години, монах Пимен — против волята му — бил ръкоположен за йеромонах от македонския Воденски епископ Памфилий, който бил по народност българин. Преподобни Пимен служел облян в сълзи и получил от Бога дара на чудотворната молитва: излекувал един бесноват брат и спасил живота на друг брат, ухапан от отровна змия.

За да не се възгордее от голямата почит, която всички братя му отдавали, той получил благословение от игумена да излезе от манастира и да се предаде на уединен живот. Построил си в

гората най-простичка колиба, хранел се с кестени и различни треви, а в манастира дохождал само за да се причасти. Веднъж в присъствието на двама манастирски братя избухнал пожар в гората и дошъл до колибата на преподобния, но шоу той се помолил, паднал пороен дъжд и загасил стихийния пожар.

Когато бил на 55-годишна възраст, явил му се във време на молитва небесният покровител на Зографската обител, св. великомъченик Георги Победоносец и му съобщил Божията воля да бъде пастир на своя еднокръвен народ, който е останал без пастири. Поради страх да не бъде измамен преподобни Пимен се посъветвал с един прозорлив старец и само като п лучил неговото съгласие се отправил за България, която по това време пъшкала под османско иго. Със себе си взел своя ученик Памфилий който по-късно написал житието му. Плачещи манастирските братя : изпратили до границите на Зографския манастир. В продължение на много години той обиколил почти цяла България. Най-напред бил в родния ; град София и нейните околности, след това в южна България н Бачковския манастир. Обиколил и цяла Северна България, посетил много градове като Видин, Силистра и др. Навсякъде проповядвал словото Божие утвърждавал във вярата православния народ, с молитвата си вършел много чудеса, строил и ремонтирал храмове. В Доростолската епархия с молитвата си дарил зрение на един слепороден, когото впоследствие негово желание постригал в монашество. Построил или обновил около 300 църкви и 15 манастири, като собственоръчно ги украсявал със стенопис. Между тях са Черепишкият манастир във Врачанска епархия Суходолският манастир (тогава) във Видинската епархия. Към краен н живота си преп. Пимен се завърнал в Черепишкия манастир, за да предаде тялото си там на земята. Скоро заболял тежко, предал на манастира братя своето последно отеческо благословение, причастил се със светии Тайни Христови и починал на 3 ноември 1620 г. Преди смъртта лицето му просияло, а при гроба му ставали чудеса. Впоследствие турски разбойници

запалили Черепишкия манастир и той изпаднал в заустение. Тогава монасите на Суходолския манастир открили гроба и пренесли тленните мощи на преподобния в своя манастир, където трябва да почива и досега. Този манастир някога се намирал в пределите на българска Видинска епархия, но сега се намира в Югославия, околия Княжевацка. Кога св. Пимен Зографски (Софийски) е канонизиран, не е известно.